

THE JESUIT CURIA IN ROME

Jubileusz św. Alojzego Gonzagi

2018/03

DO CAŁEGO TOWARZYSTWA

Drodzy Przyjaciele w Panu,

w tym roku na zaproszenie Papieża Franciszka Kościół skupia swą uwagę na młodych. Październikowy Synod Biskupów w Rzymie, obradujący na temat „Młodość, wiara i rozeznawanie powołania”, a także Światowy Dzień Młodości w Panamie w styczniu 2019 roku, to dwa znaczące momenty, w których Kościół pragnie skoncentrować się na dzisiejszej młodości, by wsłuchiwać się w jej niepokoje, marzenia i nadzieje, a nadto ubogacić się jej radościami, inicjatywami i otwarciem na życie.

Właśnie w okresie przygotowania do tych dwóch spotkań, Towarzystwo obchodzi równocześnie 450. rocznicę narodzin św. Alojzego Gonzagi (9 marca 1568 r. w Castiglione delle Stiviere) oraz śmierci św. Stanisława Kostki (15 sierpnia 1568 r. w Rzymie). Obydwaj młodzi jezuita dają świadectwo o zaskakujących historiach takiego otwarcia się na Boga, które prowadziło do dokonania wyboru wbrew obowiązującej kulturze. Czując się powołanymi, aby dać z siebie wszystko, obydwoj wyrazili jednoznacznie wolę utożsamienia się z Panem, odpowiedzieli zdecydowanie i z entuzjazmem na powołanie i pokonali wiele poważnych przeszkód, jakie stanęły na ich drodze wstąpienia do Towarzystwa Jezusowego.

Dla nas samych, skierowanie spojrzenia na tych dwóch młodych jezuitów, ogłoszonych świętymi przez Kościół w 1726 roku, oznacza powrót do radykalnego poświęcenia życia Jezusowi Chrystusowi i sprawie Ewangelii oraz pogłębienie integracji naszego życia i misji. Zakłada to również wzrastanie w wewnętrznej wolności w taki sposób, byśmy z rozeznawania – osobistego i wspólnotowego – mogli uczynić codzienny sposób postępowania w naszej służbie misji Chrystusa w dzisiejszych czasach.

Ze swej strony Stolica Apostolska, mając na uwadze rocznicę narodzin Alojzego Gonzagi, ogłosiła obchód *Jubileuszowego Roku św. Alojzego*, poczynając od 9 marca br., aż do tego samego dnia w roku 2019. Jako uprzywilejowane miejsca pielgrzymowania wyznaczyła kościół św. Ignacego w Rzymie, gdzie spoczywają doczesne szczątki św. Alojzego, oraz wszystkie świątynie na całym świecie pod wezwaniem tego młodego jezuita¹. Pragnę więc zachęcić całe Towarzystwo, jego wspólnoty oraz instytucje, z których wiele nosi imię Alojzego Gonzagi, do znalezienia najlepszej formy obchodów Jubileuszu, zgodnie z kontekstem kulturowym, tego czasu łaski, zwracającego naszą uwagę na bogactwo, jakie młodzi ludzie stanowią dla społeczeństwa, Kościoła i Towarzystwa. Inicjatywa ta stwarza nam niepowtarzalną okazję, by umożliwić poznanie życia tego młodego i świętego jezuita, podjęcie refleksji i uzyskanie owoców, jak radzi nam św. Ignacy w Ćwiczeniach duchownych.

¹ Podobnie jak w każdym Roku Jubileuszowym, Stolica Apostolska przyznaje odpust zupełny wszystkim obchodzącym ten Jubileusz. Warunki jego uzyskania podane są w dekrete *Beatissime Pater*, Prot. N. 38/18/1.

Alojzy Gonzaga odznaczał się silną osobowością od wczesnej młodości. Urodził się i wzrastał w środowisku rodziny chrześcijańskiej, w którym czytano listy wysyłane przez jezuickich misjonarzy z odległych krajów, ale było to także środowisko światowe, naznaczone zmysłowością, ambicjami i przemocą, które obiecywało mu przyszłość zapewniającą bogactwo, sławę i władzę. Pomimo to, kierując się głęboką wiarą, zadziwiającą wewnętrzną wolnością i opierając się wszelkiego rodzaju naciskom, starał się iść za głosem Ducha rozbrzmiewającym w jego sumieniu, wybierając pójście za Panem jako drogę swego życia. Podobnie jak św. Stanisław, pokonał opór rodziny i oddał się całkowicie Bogu w Towarzystwie Jezusowym założonym kilkadziesiąt lat wcześniej.

Alojzy Gonzaga miał tylko czas, by oddać się całkowicie formacji; poświęcenie się jej usprawiedliwia fakt, że uważa się go za wzór dla młodych jezuitów. Zmarł jako student teologii w wieku 23 lat, zaraziwszy się od osób, które w Rzymie były izolowane i marginalizowane z powodu strasznej zarazy, która spowodowała śmierć połowy ludności miasta. Pielęgnując zarażonych, z własnej woli ryzykował życiem i oddał je za nich do końca (por. J 15, 13). W obliczu tego świadectwa Benedykt XIII ogłosił go w 1729 roku patronem młodzieży, Pius XI w 1926 roku ogłosił go patronem studentów, a w czterechsetną rocznicę jego śmierci Jan Paweł II ogłosił go patronem chorych na AIDS w 1991 roku.

Jestem przekonany, że Duch Boży nadal wzywa wielu młodych w kontekście ich wiary oraz cierpienia ubogich na świecie. Jest wielu we wszystkich krajach, którzy tęsknią za światem bez korupcji, przejrzystym i uczciwym, w którym jest uznanie i miejsce dla wszystkich. Jest wielu młodych, którzy w szlachetny, odważny i ofiarny sposób chcieliby uczynić coś dla dobra ludzkości i swoich narodów; którzy pragnęliby, by położono kres cierpieniu tak wielu ludzi, by doszło do pojednania osób i narodów, by nasza planeta była chroniona i by ludzkość kierowała się transcendentnymi wartościami, nadającymi sens światu i ludzkim dziejom. Niemniej jednak, często wielu z tych młodych ludzi nie wie, jak tego dokonać.

Dlatego nastał czas, byśmy ich słuchali i zadawali sobie pytanie, jak pomagać młodym, by wzrastali głęboko w wierze i miłości Chrystusa tak, by mogli z odwagą przypominającą odwagę Alojzego Gonzagi stawić czoło idolom panującej kultury. Podobnie, biorąc pod uwagę, że umarł on służąc nie tylko zarażonym, ale także ludziom opuszczonym i pozbawionym nadziei, żyjącym na ulicach miasta, na których patrzono ze strachem, pojawia się teraz okazja, byśmy zastanowili się, w jaki sposób – jako szafarze pojednania ofiarowanego przez Chrystusa ludzkości – możemy dzisiaj pomóc młodym, by pokonali wszelkiego rodzaju obawy i gniew, wzniecany z racji politycznych przeciw tym, którzy są „odmienni” lub „inni”, by mogli natomiast okazać gościnność, zaufanie i współczucie. I wreszcie, wiedząc że Alojzy Gonzaga pojmował życie zakonne jako inspirujący i osobisty wybór oddania życia dla innych, powinniśmy się zastanowić, w jaki sposób możemy ukazywać dzisiaj młodym Towarzystwo Jezusowe i życie zakonne jako radosny wybór życia, aby służyć i dawać życie innym.

Kończę, prosząc Maryję, Matkę Towarzystwa, by pomogła nam uzyskać łaskę poznania, jak możemy towarzyszyć w wierze i życiu młodym, których spotykamy i których przyjmujemy w naszych instytucjach. Ona, będąc jeszcze bardzo młodą² w niewielkim miasteczku Nazaret, przyjęła wezwanie Boga, pozwoliła się okryć cieniem Jego Ducha i wyraziła zgodę, by nosić w sobie wcielonego Syna Najwyższego dla dobra Jej ludu i wszystkich przyszłych pokoleń. Oby Bóg zechciał, byśmy mogli dzisiaj służyć i pomagać młodym ludziom, aby – podobnie jak Alojzy Gonzaga – mogli „kochać i służyć we wszystkim”.

Z serdecznymi pozdrowieniami w Panu,

Arturo Sosa SJ
Przełożony Generalny
Rzym, 6 marca 2018 r.

---

² Zob. Orędzie Ojca Świętego Franciszka na XXXIII Światowy Dzień Młodzieży, obchodzony 25 marca 2018.